

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu zapłaty jest sąd mający właściwość do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji:

- sąd rejonowy (mający właściwość do rozpoznawania w pierwszej instancji spraw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 200 000 RON) bądź
- sąd okręgowy (mający właściwość do rozpoznawania w pierwszej instancji wszystkich spraw, które nie wchodzą ustawowo w zakres właściwości innych sądów, a zatem w których wartość przedmiotu sporu przekracza 200 000 RON) – art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. j) oraz art. 95 pkt 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego (nakazy zapłaty – zob. art. 1.015 nowego kodeksu postępowania cywilnego, który przewiduje, że wierzyciel może wnieść pozew o wydanie nakazu zapłaty do sądu, któremu przysługuje właściwość do rozpoznania sprawy co do jej istoty w pierwszej instancji).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu**– postępowanie zwykłe**

Prawomocne orzeczenia można zaskarżyć w drodze wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia w celu uchylenia wyroku, gdy skarżący nie został należycie wezwany i nie brał udziału w postępowaniu; środek ten należy wnieść w terminie 15 dni od dnia zawiadomienia o wyroku, ale nie później niż rok od dnia uprawomocnienia wyroku; uzasadnienie należy przedstawić w terminie 15 dni, o którym mowa powyżej, pod rygorem nieważności (art. 503 ust. 1 i art. 506 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

– istnieje możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania (nadzwyczajny środek zaskarżenia) w celu ponownego zbadania orzeczenia rozstrzygającego sprawę co do jej istoty lub gdy strona nie mogła się stawić w sądzie oraz poinformować o tym sądu ze względu na okoliczności, na które nie miała wpływu; w tym przypadku orzeczenia nieodnoszące się do istoty sprawy również podlegają ponownemu zbadaniu; termin na wniesienie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wynosi 15 dni i jest liczony od dnia, w którym przestały zachodzić okoliczności, o których mowa powyżej (art. 509 ust. 1 pkt 9 oraz art. 509 ust. 2 i art. 511 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

termin przywraca się jedynie wtedy, gdy strona, która nie dochowała terminu, przedstawi należyte uzasadnione powody; w tym celu strona musi dokonać czynności procesowej w terminie 15 dni od ustania okoliczności uniemożliwiających dokonanie tej czynności, jednocześnie zwracając się do sądu o przywrócenie terminu; w postępowaniu odwoławczym termin ten jest zazwyczaj tożsamy z terminem wniesienia środka zaskarżenia; wniosek o przywrócenie terminu będzie rozpoznany przez sąd właściwy do rozstrzygania w sprawach dotyczących nieskorzystania z prawa w terminie (art. 186 nowego kodeksu cywilnego).

- postępowanie szczególne:

- nowy kodeks postępowania cywilnego (art. 1013 – 1024) wprowadza postępowanie szczególne na potrzeby wydawania nakazów zapłaty;
- dłużnik może wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty w terminie 10 dni od dnia jego doręczenia lub powiadomienia o nim (art. 1023 ust. 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- wierzyciel może w terminie 10 dni (art. 1023 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego) wnieść skargę o uchylenie wyroku, o której mowa w art. 1020 ust. 1 i ust. 2 [1] nowego kodeksu postępowania cywilnego bądź skargę o uchylenie nakazu zapłaty, o której mowa w art. 1021 ust. 2 [2];
- skarga o uchylenie wyroku będzie rozpoznana przez sąd, który wydał nakaz zapłaty, w składzie dwuosobowym (art. 1.023 ust. 4 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- jeśli sąd rozpoznający sprawę uwzględni skargę w całości lub części, uchyla nakaz, w odpowiednich przypadkach, w całości lub części i wydaje ostateczne orzeczenie; w przypadku gdy sąd rozpoznający sprawę uwzględni skargę o uchylenie wyroku, wydaje ostateczne orzeczenie utrzymujące w mocy nakaz zapłaty; orzeczenie oddalające skargę jest prawomocne (art. 1023 ust. 6 zdanie pierwsze, ust. 7 i 8 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- strona może wnieść środek zaskarżenia od nakazu zapłaty w postępowaniu zwykłym; środek zaskarżenia może odnosić się jedynie do uchybień w postępowaniu egzekucyjnym bądź przesłanek dotyczących wygaśnięcia zobowiązania, które wystąpiły po uprawomocnieniu się wyroku (art. 1024 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

[1] Na podstawie art. 1020 nowego kodeksu postępowania cywilnego:

Artykuł 1020 dotyczący wniesienia zarzutów co do roszczenia

1. W przypadku gdy dłużnik wnieśli zarzuty co do roszczenia sąd rozstrzyga na podstawie akt sprawy i wyjaśnień stron, czy zarzuty są zasadne. Jeżeli zarzuty przedstawione przez dłużnika są zasadne, sąd oddala pozew wierzyciela w drodze wydania orzeczenia.

2) W przypadku gdy zarzuty dłużnika co do istoty sprawy obejmują przedstawienie dowodów innych niż te, o których mowa w ust. 1, przy czym są one dopuszczalne zgodnie z prawem w postępowaniu zwykłym, sąd oddala pozew wierzyciela o wydanie nakazu zapłaty w drodze wydania orzeczenia.

(3) W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 wierzyciel może wnieść pozew o wszczęcie postępowania zwykłego.

[2] Na podstawie art. 1021 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego: w przypadku gdy sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, uzna, że roszczenia wierzyciela są zasadne jedynie w części, wydaje nakaz zapłaty jedynie co do tej części, a także określa termin zapłaty. W takich przypadkach wierzyciel może zwrócić się do sądu w postępowaniu zwykłym o nakazanie dłużnikowi zapłaty pozostałej części długu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji**- postępowanie zwykłe**

- Pisma wszczynające postępowanie i inne pisma procesowe muszą zostać doręczone zgodnie z art. 153 – 173 nowego kodeksu postępowania cywilnego. Poniżej podano przykłady tego, w jaki sposób można dokonać doręczenia/powiadomienia:

- wezwanie do stawiennictwa oraz wszystkie pisma procesowe/sądowe są doręczane z urzędu przez urzędników sądowych bądź innych pracowników sądu, jak również przez urzędników sądowych bądź pracowników innych sądów, w których okręgu zamieszkuje adresat pisma (art. 154 ust. 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

- jeżeli pisma nie mogą być doręczone w sposób określony powyżej, są przesyłane pocztą, listem poleconym z oświadczeniem o treści i potwierdzeniem odbioru, w zapieczętowanej kopercie, do której załącza się formularz dowodu odbioru/ potwierdzenia doręczenia oraz przewidziane prawem pouczenie (art. 154 ust. 4 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

- na wniosek i na wyłączny koszt zainteresowanej strony pisma procesowe/sądowe można doręczać bezpośrednio za pośrednictwem komornika, który ma obowiązek dochować formalności określonych w prawie procesowym, albo kuriera (art. 154 ust. 5 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- wezwanie do stawiennictwa i inne pisma procesowe/sądowe mogą być doręczone przez kancelarię sądu oraz telefaksem, pocztą elektroniczną bądź innym środkiem umożliwiającym przesyłanie tekstu dokumentu i zapewniającym potwierdzenie odbioru, w przypadku gdy dana strona przekazała sądowi niezbędne dane w tym celu; na potrzeby potwierdzenia sąd załącza do pism procesowych formularz zawierający: nazwę sądu, datę, imię i nazwisko urzędnika odpowiedzialnego za powiadomienie oraz wykaz przekazanych dokumentów; adresat odsyła do sądu należycie wypełniony formularz, w którym podaje datę odbioru, wyraźnie zapisane imię i nazwisko oraz podpis osoby, która potwierdziła odbiór przesyłki; formularz należy zwrócić do sądu faksem, pocztą elektroniczną lub z wykorzystaniem innych właściwych środków (art. 154 ust. 6 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

- postępowanie szczególne:

Nakaz należy doręczyć stronie, która jest obecna, lub zawiadomić bez zwłoki każdą ze stron zgodnie z przepisami prawa (art. 1021 ust. 5 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Wnioski należy wypełnić w języku rumuńskim.

Ostatnia aktualizacja: 19/07/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.